

[Viggo Starcke.]

man det ved at nedsætte de betalte toldbeløb med 20 pct. hvert år, vil man i løbet af 5 år have hele toldbeskyttelsen afviklet, uden at det har givet nogen chokvirkning, og så viser vi både de nordiske lande og de europæiske lande, ja, hele verden, hvordan det kan gøres.

I den højtærede statsministers tale var den eneste virkelige nyhed bebudelsen af en dumpingtold, som den højtærede finansminister kort tid efter åbningstalen fremsatte lovforslag om. Det er meget trist at se en så fremragende økonom som den højtærede finansminister i rollen som dumpingkandidat. Den næsten endnu mere ansete nationaløkonom afdøde professor Laurits Birck sagde i sin tid, at al tale om dumping er humbug, og at alle foranstaltninger imod dumping er humbug. Efter dette må det med den højtærede formands eventuelle tilladelse i fremtiden være tilladt at kalde alle politikere, som vil støtte et sådant forslag, for humbugpolitikere, i hvert fald hvis de er medlemmer af det konservative folkeparti, som professor Laurits Birck i sin tid tilhørte.

Der er jo det beklagelige ved det, højtærede finansminister, at det fremsatte lovforslag til lov om værn mod dumping m. v. ligefrem er grundlovsstridigt. I grundlovens § 43 står: „Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov.“ I den højtærede finansministers forslag foreslås det, at finansministeren skal have bemyndigelse til med finansudvalgets tilslutning at pålægge, forandre eller ophæve en antidumpingtold. Dette er grundlovsstridigt. Finansudvalget er ikke lovgivende, og finansministeren er det aldeles ikke. Den højtærede finansminister bør derfor vogte sig vel for, at han ikke pådrager sig et mistillidsvotum eller ligefrem en rigsretsanklage. Han bør i hvert fald huske det gamle ord — jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat —: „Klumpe-Dumpe sad på en tynd, tynd gren. Klumpe-Dumpe faldt ned på en stor, stor sten“ — og så får man se, om alle kongens penge og alle kongens mænd kan sætte ham sammen igen.

Se, toldkommissionen har været præsenteret for nogle tilfælde af såkaldt dumping; så vidt jeg er underrettet, har ikke et eneste

tilfælde kunnet holde for en undersøgelse. Måske er jeg dårligt underrettet, men det skyldes i så fald, at vi ikke her i salen har fået nogen beretning fra toldkommissionen. Den højtærede finansminister bør sørge for, at dette sker, og han burde have sørget for det, inden han fremsatte et sådant lovforslag. Må vi bede om at få eksemplerne frem her i salen, så dette lovforslag ikke skal kunne mistænkes for at skulle bruges som et skalkeskjul for protektionisme, hvilket det meget vel kan anvendes til.

Herhjemme i Danmark har man såmænd haft besvær nok med at udregne produktionsomkostningerne for smør. Hvordan vil man så udregne produktionsomkostningerne f. eks. for japanske varer? Vil man sende en sprogkyndig delegation til Japan, eller hvad er det, man vil? Det er en fuldstændig uløselig opgave. Jeg tror, man ganske jævnt skal holde fast ved, at billige varer altid er en fordel, i hvert fald for forbrugerne, og hvis et andet land sælger varer med statsunderstøttelse, så lad os købe, lad os få statsunderstøttelsen; så kan vi eventuelt reeksportere varerne med stor fortjeneste. Det skulle dog nødig gå sådan, at dette forslag ligefrem skal skræmme vore firmaer og vore forretningsfolk fra at købe billigt.

Forbrugsskatterne, også de forbrugsbegrænsende skatter, er et stort onde, og de rammer i meget stor udstrækning den jævne del af befolkningen; de rammer de arbejdsløse, som får understøttelse, de rammer de gamle, som får understøttelse, og de rammer de syge, som får understøttelse. Det er dog en ganske urimelig ting, at man først tager, og så giver man, og så går en del tabt i administrationen. De indirekte, usynlige skatter er i dag vokset så stærkt, at de er højere end de direkte skatter. De fleste folk aner det ikke. I det sidste nummer af Købmands Nyt står der en række interessante oplysninger, som er beregnet af revisor Vendelbo-Kristensen, der er formand for Frie Næringsdrivendes Skatteyderforbund. Han undersøger en jævn familie på fader, moder og to børn, som har en indtægt på 12 800 kr. En sådan familie betaler i dag i personlige, direkte skatter 1 800 kr.; familien synes, det er mange penge, og tror, at det er nok med det. Men den dag familien opdager, at den ud over de 1 800 kr. må betale 2 400 kr. i forbrugsskatter og andre indirekte afgifter,